Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

S[e]c[undu]m mat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

largitio ſuffragaṫ. Deniq; ze-
lus effuſum eſt. Quo cognito
maritus contubernium eiꝰ ex
ecraṫ. Trāſeūte viro dei ape-
ruit ei paſſionem crudelem. et
ꝗ nil ei profeciſſent quecunq;
feciſſet ſibi a preſbyteris im-
perata. Addidit etiam ab op
preſſore ſuo aduentu; eius ꝓ-
dictum ⁊ minaciṫ ei īteṙdictū
ne ad eius veniret pn̄iam. q;
nihil ei ꝓdeſſ; ſed recedēte ab
bate ipe q̄ fuerat amator cru-
deliſſimus ei fieret ꝑſecutor.
Tu aūt. ℟. Lex veritatis in
ore pr̄is ſancti. Et iniquitas
nō eſt inuenta in labijs eiꝰ. ℣.
In pace et equitate ambula-
bat coram deo. Et iniquitas.
Gl'a. Et. In iij. no. añ. Qua
ſi oliua pullulans ⁊ cypreſſus
in altitudinē ſe tollens ſic vir
beatus ad gloriam ſc̄titatis
aſcendit. ps. Dn̄e quis hab.
Añ. Porrexit manum ſuā vir
ſanctus in libatione altaris ⁊
de ſanguine vue effudit odo-
rem diuinum excelſo principi.
ps. Dn̄e in vir. añ. Amplia-
uit gentem ſuam vir ſanctus:
adeptus gloriam in conuerſa
tione eius. Ps. Dn̄i eſt terra.
℣. Amauit eu;. Scd̄m mat.
In illo tpe Dixit ſimon
petrus ad ieſum: Ecce
nos reliquimus oīa ⁊ ſecuti
ſumus te Quid ergo erit no-
bis. Et reliqua. Lectō vij.

Audiens hoc vir dei blādis
eam verbis conſolaṫ: ne cures
inquit minas eius ſed vade ⁊
tolle hunc baculum nr̄m ⁊ po
ne in lecto tuo: et quicquid po
teſt agat. Egit mulier qđ iuſ-
ſa fuerat: ⁊ recubans in lecto
ſigno crucis munita iuxta ſe
baculum ponit. Adeſt ille cō-
tinuo ſed ad conſuetum opuſ
nec ad cubile preſumit accede
re minaṫ tn̄ acerrime ꝗ recedē
te viro dei ipe in eius ſuppli-
cia reuertaṫ Tu. ℟. Teſtam̄
tum eternum cu; btō pr̄e ber
nardo conſtituit dn̄s. Et iu-
ſticiam ac iudicia ſua oſtēdit
illi. ℣. Magnalia honor; di
vidit oculꝰ eius Et iu. L. viij
Cunq; maximus populꝰ ad
eccleſiam conueniſſent inṫ miſ-
ſarum ſolennia ipe ad ambo-
nem conſcendit: ⁊ vt oīes ac
cenſas candelas in manibus
teneant indicit. Quod ⁊ ipſe
cum epiſcopis et clericis faci
ens inauditos auſus diaboli
aperit et fornicatorem ſpiritū
qui cōtra naturam ſuam exar
ſerat cum omni fidelium q̄ ad
erāt ſubſcriptōe anathemati-
zauit ⁊ auctoritate chriſti ta;
ad illam q̄; ad oīes mulieres
interdixit acceſſum. Extinct;
itaq; luminaribꝰ extincta eſt
et virtus diaboli. ⁊ mulieri pꝰ
ꝯfeſſionem communicāti nun
q̄; poſtea comparuit: ſed irre-

gulariter eliminatus aufugit
Tu aūt. ℟. Oliua fructiſe-
ra in domo dei oleū leticie fo-
uens bñficijs choruſcans mi-
raculis. Fac nos eius qua fru
eris lucis ſuauitatiſq; parti-
pes. ℣. Introiſti in potētias
dñi ꝛ iam potentioꝛ ad impe
trandum. Fac. Lectio nona.
Undiq; ad virum dei cōfluc
bant qui varijs incommodis
laboꝛabant et virtus domini
erat ad ſanandū eos. Int̄ q̄s
puer fere decennis cecus ex v-
tero matris ſue oblatus ē vi-
ro dei. Qui in digitos ſuos ex
puens et liniens oculos eius
in nomine chriſti aperuit ocu
los ceci nati. Offertur ꝛ ali⁹
puer ex vtero matris ſue clau
dus et mancus cuius in mo-
dum pile cubiti cum genub⁊
vmbelico pedes aūt natibus
adheſerūt. At ille ſingula mē-
bꝛa attrectans erexit eum ꝛ ſa
nauit Tu aūt. ℟. Dedit do
minus confeſſionē ſancto ſuo
ꝛ excelſo in verbo gloꝛie. D om
ni coꝛde laudauit dominum.
Et dilexit deum qui fecit illū
℣. Dedit decus in celebꝛatōe
operis ſancti et oꝛnauit tem-
poꝛa ſua vſq; in finē. Et. Glā.
Et. Ad laud. añ. Beat⁹ ber-
nardus ab infantia ſpiritum
ſoꝛtitus eſt bonum per quem
erat puer docilis ꝛ amabilis
valde. añ. Honoꝛauit deum

vir ſanctus in operibus ſuis:
ꝛ in oblectatione ſuſceptus ē
ab eo. añ. Extulit manus ſu
as pater venerabilis dare glo
riam deo a labijs ſuis ꝛ in no
mine ipſius gloꝛiari. aña. De-
dit dñs ſancto ſuo iocundita
tem coꝛdis fieri pacem in die-
bus ſuis in populo dei. Aña
Repleuit ſanctum ſuū domi
nus ſpiritu intelligentie ꝛ ipſe
fluenta doctrine miniſtrauit
populo dei. Capl'm ꝛ collectā
vt ſupꝛa. Super Benedictus
anti. Benedictus domin⁹ de
us patris noſtri: qui eius do-
ctrina ꝛ exemplo edificauit ec
cleſiam ſuā eius, felici aſſump
tione ſupernā letificauit ciui-
tatem ſuā eius ſolenni recoꝛ-
datione preſentem hodie con
ſolatur familiā ſuā. Super
Mag. añ. Exultet in domio
ſpiritus viri ſancti q̄ mole le-
uatus coꝛpoꝛea totus pergit
in deum ꝛ adherens illi vnus
fit cum eo ſpiritus in eternum

In octaua aſſumptōis be-
ate marie virginis viceſimaſe
cunda auguſti in primis veſ.
ſuper pſalmos de domia. Di-
xit. añ. Ecce tu pulcra cum q̄
tuoꝛ ſequentibus vt ſupꝛa ī fe
ſto aſſumptionis. ℟. de btā
virgine Salue maria. vt ī cō-
memoꝛatione. Capitulum
In omnibus requiem queſi-
ui. Hymnus. Fit poꝛta chri-

ſti penuia. ℣. Audi filia. Super mag. añ. Tota pulcra es amica mea ⁊ macula non eſt in te fauꝰ diſtillans labia tua mel ⁊ lac ſub lingua tua odor vngentorum tuorum ſup omnia aromata. iam enim hyẽs trãſijt: imber abijt ⁊ receſſit. flores apparuerũt vinee florẽtes odorem dederũt ⁊ vox turturis audita eſt in terra nr̃a. ſurge propera amica mea veni de libano veni coronaberis. Concede nos qs̃ Collectã. omnipotens deus ad bt̃e marie ſemper virginis gaudia eterna pertingere: de cuius venerãda aſſumptione tribuis iterata ſolennitate gaudere. Per. Ad matutinas Inuit. ps. añ. ℣. ℟. ſicut in die De ſermone beati hieronimi L. I

Hec eſt preſentis diei feſtiuitas in qua glorioſa ⁊ felix ad ethereum peruenit thalamum Que profecto feſtiuitas ſicuti ipſa virgo incõparabilis eſt virginibus ceteris: ita incompabilis eſt omnium ſanctorum feſtiuitatib⁹ ⁊ admiranda etiã angelicꝭ virtutib⁹ Tu autem. Lectio. ij.

Propter quod ex perſona ſupernorum ciuium in eius aſcẽſione admirãs ſpiritusſanctꝰ ait in canticis. Que eſt iſta q̄ aſcendit per deſertum ſic̃ virgula fumi ex aromatibus. Et bene q̃ſi virgula fumi qꝛ gracilis ⁊ delicata. qꝛ diuinis extenuata diſciplinis. etenim concremata intus in holocauſtuꝫ incendio pij amoris ⁊ deſiderio charitatis. Lec. iij.

Et virgula inquit fumi ex aromatibus nimirum quia multis repleta virtutum odorib⁹ ⁊ manans ex ea fragrabat ſuauiſſimus odor etiã ſpiritib⁹ angelicis. Aſcendebat auteꝫ dei genitrix de deſerto preſentis ſeculi virga de radice ieſſe olim exorta ſed mirabãtur electorum anime pre gaudio que nam eſſet que etiam meritorum virtutibus dignitateꝫ vinceret angelorum Tu aũt.

De hac rurſus idem Lec. iiij. ſpiritusſactus in eiſdem cãticis que eſt iſta que aſcendit inquit quaſi aurora conſurgens pulcra vt luna. electa vt ſol. terribilis vt caſtrorum acies ordinata Admiratur autem ſpũſſãctꝰ qꝛ oẽs ꝺ aſcẽſu huiꝰ ꝟgis admirãtes facit ꝙ quaſi noui diluculi aurora rutilans aſcenſu ſuo reſplẽdeat multis freta et vallata ſãctorum agminibus. Lectio quinta.

Unde dicitur: terribil' vt caſtrorum acies ordinata Siqdẽ terribil' ſuis ſcã ꝟtutib⁹ vt caſtrorum acies admodũ ordiata: hincinde angelorũ ſcõꝝ fulta preſidijs. Pulchra vt